

Taip vadinamai prokuratūrai

Pareiškėjas Aurimas Drižius, ak 36808110026, Moliakalnio 86, Vilnius, liredakcija@gmail.com

2025-07-17

Dėl sunkių nusikaltimų teismų ir prokuratūros sistemoje

1. Vilniaus apygardos teismo teisėja Sonata Raupėnaitė-Lekarauskienė, priimdama 2025 m. liepos 10 d. nutartį byloje Nr. 1 S-I 39-806/2025, ją suklautojo ir piktnaudžiavo, nurodydama, kad prokuratūra nebeturi pareigos tirti sunkių nusikaltimų.

Tai yra teisėja Raupėnaitė nurodė, kad : "kaip teisingai nurodyta skundžiamoje nutartyje, ikiteisminio tyrimo teisėjų kompetenciją apibrėžia BPK nuostatos, kurio, be kita ko, 173 straipsnis numato, kad ikiteisminio tyrimo teisėjas nagrinėja ir skundus dėl prokurorų nutarimų. Pareiškėjas skundu ikiteisminio tyrimo teisėjai neskundė jokio konkretaus prokuroro priimto procesinio sprendimo - nutarimo, o, kaip teisingai nustatyta skundžiamoje nutartyje, į pareiškėjo 2025 m. sausio 25 d. skundą buvo atsakyta Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros 2025 m. vasario 24 d. raštu (teisėtumas patvirtintas teismų), dėl ko pareiškėjo keliamas klausimas nebegali būti nagrinėjamas pakartotinai, todėl skundžiama nutartimi pagrįstai atsisakyta priimti skundą".

2. Dar juokingiau, kad teisėjai sprendė klausimą dėl savo pačių padarytų nusikaltimų, ir nurodė, kad jie jokių nusikaltimų nepadarė, veikė taip sakant škia "įstatymų normose".

Lekarauskienė nurodė, kad : "Taip pat skundu pareiškėjas prašo nušalinti nuo skundo nagrinėjimo visą Vilniaus apygardos teisimą, taip pat ir teisėją Sonatą Raupėnaitę-Lekarauskienę, motyvuodamas tai tuo, jog „Vilniaus apygardos teismas niekada nepripažins, kad jis jau seniai yra organizuotas nusikalstamas susivienijimas“, teisėjai pareiškėją neteisėtai persekiojo ir galimai klastojo nutartis. Teismas, įvertinęs šį pareiškėjo prašymą, taip pat susipažinęs su teismui pateikta medžiaga, sprendžia, kad tai nėra pagrindas teisėjai nusišalinti nuo šio pareiškėjo skundo nagrinėjimo, nagrinėjamu atveju nenustatyti BPK 58 straipsnyje numatyti nušalinimo pagrindai, o vien tik pareiškėjo subjektyvus vertinimas nėra pagrindas tenkinti šį prašymą".

3. Teisėjas negali būti savo bylos teisėju – tai prieštarautų teisingumo principui ir interesų konfliktui. Jo (jos) veiksmų teisėtumą vertina kiti nepriklausomi asmenys ar institucijos. Savo skunde aiškiai nurodžiau, kad Vilniaus apygardos teismas niekada nepripažins, kad jis jau seniai yra organizuotas nusikalstamas susivienijimas, todėl prašau nusišalinti nuo mano skundų nagrinėjimo mano neteisėtai persekiojusius ar nutartis galimai klastojusius teisėjus : Arūnas Bartkus, Audrius Cininas, Julita Dabulskytė-Raizgienė, Gintaras Dzedulionis, Ieva Gavelytė-Kalytienė, Eglė Gruodienė, Daiva Kazlauskienė, Jurgita Kolyčienė, Marijus Kursevicius, Valerij Lauš, Jurgita Mačionytė, Rasa Paužaitė, Mindaugas Povilanskas, Darius Pranka, Sonata Raupėnaitė-Lekarauskienė, Giedrė Telksnienė, Ugnius Trumpulis, Eglė Venckienė, Nida Vigelienė.

Visi išvadinti teisėjai persekiojo mane už teisėtą veiklą - žurnalistiką, paskelbę ją nusikalstama veika.

4. Apgailėtina, kuo virto Lietuvos "teisinė sistema" , kuri jau seniai vykdo nusikalstamus politikų nurodymus ir daro nusikaltimus.

Teisėja Lekarauskienė negalėjo nežinoti, kad įstatymas aiškiai nurodo prokuratūros pareigą tirti sunkius nusikaltimus, ar apskritai bet kokius nusikaltimus.

Pagal Lietuvos įstatymus:

1. Baudžiamojo proceso kodekso (BPK) 166 straipsnis:

„Prokuroras ar ikiteisminio tyrimo įstaigos pareigūnas, gavęs pareiškimą apie nusikalstamą veiką, privalo nedelsdamas priimti vieną iš šiame kodekse numatytų sprendimų.“

Tai reiškia, kad pranešus apie galimą nusikalstamą veiką, prokuratūra ar kita ikiteisminio tyrimo institucija turi:

Pradėti ikiteisminį tyrimą, arba atsisakyti jį pradėti, jei tam nėra pagrindo, arba perduoti kitai kompetentingai institucijai, jei ne jų jurisdikcija.

2. BPK 168 straipsnis:

Nutarimas pradėti ar atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą turi būti motyvuotas ir surašytas raštu. Tai reiškia, kad sprendimas negali būti žodinis ar neformalus – jis turi būti aiškiai įformintas raštu.

5. Teisėja Lekarauskienė nurodo, kad prokuratūra nebeturi pareigos vykdyti įstatymų, o jos "raštelis", kuriuo ji atsisako vykdyti įstatymus, yra tinkama forma. Akivaizdu, kad tai piktnaudžiavimas, nes įstatyme aiškiai nurodytos prokuratūros pareigos.

Akivaizdu, kad teisėja Lekarauskienė veikia organizuotoje grupėje, nes bando pridengti kitų teisėjų nusikaltimus., todėl turi būti pradėtas tyrimas ir dėl veikimo organizuotoje grupėje.

6. Tai yra Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja I. Mikužytė skundžiama nutartimi nutarė atsisakyti priimti Aurimo Drižiaus skundą dėl prokuratūros neveikimo, susijusio su Aurimo Drižiaus 2025 m. sausio 25 d. skundu, pateiktu Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai 2025 m. sausio 26 d. Teisėja Mikužytė žino, kad BPK 168 straipsnis įpareigoja prokuratūrą priimti BPK normas atitinkantį procesinį dokumentą dėl mano sausio 26 d. skundo. Nurodžiau, kad 2025 m. sausio 26 d. kreipiauis į Generalinę prokuratūrą dėl labai sunkių nusikaltimų (elektroniniu paštu), tarp kitų dalykų prašė pradėti ikiteisminį tyrimą dėl piktnaudžiavimo ir tarnybos pareigų neatlikimo, tačiau per keturis mėnesius prokuratūros niekaip nereagavo į jo skundą, neparašė net „raštelio“.

Teisėja Mikužytė nutarė nepriimti skundo nagrinėti, nes neva aš neskundžiau jokio konkretaus prokuratūros nutarimo, taigi nėra ir ką skųsti. Nurodyta, kad neva BPK 173 straipsnis numato, kad ikiteisminio tyrimo teisėjas nagrinėja skundus tik dėl prokurorų nutarimų, o dėl neveikimo teismas neva tai toleruoja.

7. Teisėja Mikužytė man nurodė, kad mano skundas nepriimtinas dar ir todėl, kad neva prokuratūra "operatyviai" reagavo į mano skunde išdėstytus faktus ir į mano 2025 m. sausio 25 d. skundą (prokuratūroje registruotas Nr. AP-2400) buvo atsakyta Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros 2025 m. vasario 24 d. raštu Nr. 17.2.-643, pasirašytu Generalinės prokurorės pavaduotojo Ginto Ivanausko.

8. Atkreipiau dėmesį, kad teisėja Mikužytė jau ne pirmą kartą išsiduoda, kad ji nežino net elementarių BPK normų. Todėl dar kartą jas pakartojau :

BPK 168 straipsnis. Atsisakymas pradėti ikiteisminį tyrimą nurodo:

1. Prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiamais atvejais – ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškios šio Kodekso 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės. Gauto skundo, pareiškimo ar pranešimo duomenų patikslinimui gali būti atlikti veiksmai, kurie nesusiję su procesinėmis prievartos priemonėmis: įvykio vietos apžiūra, įvykio liudytojų apklausos, taip pat iš valstybės ar savivaldybės įmonių, įstaigų, organizacijų, pareiškėjo ar asmens, kurio interesais pateiktas skundas, pareiškimas ar pranešimas, reikalaujami duomenys ar dokumentai, atliktos pareiškėjo ar asmens, kurio interesais pateiktas skundas, pareiškimas ar pranešimas, apklausos. Tokie proceso veiksmai turi būti atlikti per kuo trumpesnius terminus, bet ne ilgiau kaip per dešimt dienų.

9. Šiuo atveju teisėja Mikužytė nurodo, kad prokuratūra į mano sausio 25 d. skundą atsakė vasario 24 d. raštu Nr. 17.2.-643, tai yra praėjus beveik 30 dienų nuo mano skundo gavimo. Tai kad prokuratūra į mano skundą reagavo ne per 10 dienų, kaip numatyta BPK, bet per 30 dienų, ir surašė ne atitinkantį BPK normas dokumentą, bet "raštelį", rodo, kad prokuratūra ne tik nesilaikė įstatymo, tačiau tyčia priėmė neskundžiamą "raštelį", kad išvengtų savo pareigos ištirti mano skunde išdėstytus faktus. Teisėja Mikužytė dėl šių aplinkybių ir esminių BPK normų pažeidimų nieko nepasisako, tik nurodo, kad prokuratūros raštas Nr. 17.2.-643 neva buvo legalizuotas teismų sprendimais, ir kad mano atveju skunde nėra suformuluoti tokio pobūdžio reikalavimai ir nekeliami tokio pobūdžio klausimai, kurie pagal baudžiamojo proceso įstatymo nuostatas būtų priskirti ikiteisminio tyrimo teisėjo kompetencijai.

10. Atkreipiu dėmesį, kodėl teismas ir prokurorai taip elgiasi ir surado tokią "forma" slėpti sunkius nusikaltimus mano atžvilgiu. Tai yra kad gen. prokurororės pavaduotojas G.Ivanauskas 2025-02-24 parašė raštelį Nr. 17.2-643, kuriuo oficialiai atsisakė tirti sunkius nusikaltimus.

Nors BPK 2 straipsnis. Pareiga atskleisti nusikalstamas veikas nurodo, kad Prokuroras ir ikiteisminio tyrimo įstaigos kiekvienu atveju, kai paaiškėja nusikalstamos veikos požymių, privalo pagal savo kompetenciją imtis visų įstatymų numatytų priemonių, kad per trumpiausią laiką būtų atliktas tyrimas ir atskleista nusikalstama veika.

10. Vilniaus apygardos teismo teisėja Kazlauskienė priėmė nutartį (2024-09-11 Nr. IBPS-S-505927-24), kuria legalizavo sunkius savo kolegų teisėjų nusikaltimus, taip piktnaudžiavo tarnyba ir slėpė nusikaltimus. Tai yra šioje byloje kreipiausi dėl sunkių teisėjų nusikaltimų, nes jie mane jau 15 metų persekioja už visiškai teisėtą veiklą. Teisėja Kazlauskienė "nenustatė" tokių aplinkybių:

11. Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas M.Striaukas ir Vilniaus apygardos teismo teisėjų kolegija (iš Audriaus Cinino, Virginijos Pakalnytės-Tamošiūnaitės, Gintaro Dzedulionio, prokurorės Kisinienės) mane nuteisė už visiškai teisėtą veiklą baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014 nuosprendžiu, paskelbtu 2015 m. vasario 2 d. Minėti teisėjai mane nuteisė už teisėtą veiklą - žurnalistiką, paskelbę ją nusikalstama veikla. T.y. teisėjai mane nuteisė, puikiai žinodami, kad aš esu nekaltas ir kad man inkriminuojamas nusikaltimas nėra nusikaltimas, nes žurnalistika Lietuvoje nėra paskelbta nusikalstama veikla.

12. Vilniaus miesto apylinkės teismas dar 2009 m. įvedė cenzūrą man ir savaitraščiui „Laisvas laikraštis“, uždrausdamas rašyti straipsnius apie buvusio Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininko Alvydo Sadecko veiklą privatizuojant AB „Mažeikių nafta“. Cenzūra buvo pavadinta "teismo sprendimo nevykdymu". Baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014 buvau nuteistas už tariamą teismo sprendimo nevykdymą (tai yra cenzūrą). Mat Vilniaus pateikiau įrodymus apie šio asmenis dalyvavimą minėtame privatizavime, ir toliau rašiau straipsnius, to pačios Vilniaus apylinkės ir apygardos teismų buvau penkis kartus nuteistas vien už tai, kad sąžiningai vykdžiau savo žurnalisto pareigą, ir pateikiau įrodymus, kad minėtas draudimas yra nusikalstamas.

13. T.y. Alvydas Sadeckas dar 2008-01-21 m. kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismą su melagingu „prevenciniu ieškiniu“, kuriame reikalavo uždrausti man rašyti straipsnius, kuriuose jis būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, jos privatizavimu ir G.Kiesaus nužudymu. Vilniaus miesto apylinkės teismas (teisėja R. Vancevičienė) patenkino šį A.Sadecko „prevencinį“ ieškinį civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009 ir uždraudė atsakovams Aurimui Drižiui ir UAB „Laisvas laikraštis“ savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose Alvydas Sadeckas būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu ir Gedemino Kiesaus nužudymu. Tokiu būdu Vilniaus miesto apylinkės teismas įvedė neteisėtą cenzūrą, kurią tiesiogiai ir kategoriškai draudžia Lietuvos Konstitucijos 44 str. 1 d., kurioje numatyta, kad masinės informacijos cenzūra draudžiama.

Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kas yra cenzūra: "Cenzūra - tai spaudos, kino filmų, radijo ir televizijos laidų, teatro spektaklių ir kitų viešų renginių turinio kontrolė, kad nebūtų platinamos tam tikros žinios ir idėjos. Demokratijos požiūriu svarbu, kad viešojo nuomonė formuotųsi laisvai. Tai pirmiausia reiškia, kad masinės informacijos priemonės steigimas, jos veiklos galimybė neturi priklausyti nuo būsimų publikacijų ar laidų turinio."

Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 10 straipsnis „Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus" sako: „Viešosios informacijos cenzūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus."

14. Minėta teisėjo kolegija mane nuteisė už teisėtą veiklą, taikydama cenzūrą, o teisėja Kazlauskienė suklautojo savo nutartį ir "nenustatė" tokių aplinkybių, o teisėja Lekarauskienė pratesė šią nusikalstamą organizuota veiksmą, nurodydama, kad prokuratūra neturi pareigos tirti šių nusikaltimų.

15. BPK 444 straipsnis. Naujai paaiškėjusios aplinkybės, dėl kurių galima atnaujinti baudžiamąją bylą nurodo, kad : 1. Naujai paaiškėjusios aplinkybės, dėl kurių galima panaikinti nuosprendį ar nutartį ir atnaujinti baudžiamąją bylą, yra šios:

2) įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatyta, kad nagrinėdami bylą teisėjai nusikalstamai piktnaudžiavo; Nurodžiau, kad paskelbdami man nuosprendį už teisėtą veiklą, Vilniaus apygardos teismo teisėjai A.Cininas, Pakalnytė-Tamošiūnaitė ir G.Dzedulionis ir apylinkės teismo teisėjas M.Striaukas, šioje byloje mane nuteisdami už teisėtą veiklą, žurnalistiką, sąmoningai ir tyčia pažeidė Konstituciją, kurią prisiekė saugoti, o taip pat padarė nusikaltimus : piktnaudžiavimą tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimą. Dėl to man buvo padaryta didelė žala – buvau nuteistas, atlikau bausmę, mano ir mano šeimos nekilnojamas turtas buvo iš manęs atimtas ir parduotas varžytinėse, o nusikaltėliai – teisėjai toliau neva

vykdo teisingumą.

1. Piktnaudžiavimas (BK 228 straipsnis)

- Objektvieji požymiai

Pagal BK 228 straipsnio 1 dalį už piktnaudžiavimą atsako valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, piktnaudžiavęs tarnybine padėtimi arba viršijęs įgaliojimus, jeigu dėl to didelę žalą patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo. Taigi, piktnaudžiavimo objektvieji požymiai pasireiškia: pavojinga veika – piktnaudžiavimu tarnybine padėtimi arba įgaliojimų viršijimu; pavojingais padariniais – didele žala valstybei, Europos Sąjungai, tarptautinei viešajai organizacijai, juridiniam ar fiziniam asmeniui; priežastiniu ryšiu tarp padarytos veikos ir kilusių padarinių.

Šiuo atveju visi mano išvardinti pareigūnai piktnaudžiavo savo tarnybine padėtimi, mane persekiodami už visiškai teisėtą veiklą, neatlikdami teisės aktuose ir Konstitucijoje nustatytų pareigų.

16. Nurodžiau, kad Vilniaus apygardos teismo teisėja Kazlauskienė primdama 2024-09-11 nutartį Nr. IBPS-S-505927-24, padarė nusikaltimą - slėpė nusikalstamą veiklą ir piktnaudžiavo, suklautojo savo nutartį. Tai yra teisėja Kazlauskienė, žinodama, kad tiek Konstitucija, tiek ir Visuomenės informavimo įstatymas kategoriškai draudžia cenzūrą, tačiau teismui ją vis tiek plačiai taiko ir persekioja mane, taikydami cenzūrą, man iminėta nutartimi išaiškino, kad "... Nors pareiškėjas siekia pradėti baudžiamąjį procesą bet kokiais būdais, vis tik nusikalstamų veikų kildinimas iš nurodomų teisėjų, prokuroro sprendimų, priimtų vykdant jų funkcijas, negali būti laikomas pagrindu teigti, kad pareigūnai tyčia neatlieka ar netinkamai atlieka savo pareigas, be kita ko - kad tokie sprendimai yra suklastoti ir pan. Šiuo atveju pareiškėjui nurodant tik deklaratyvaus pobūdžio teiginius, nepateikiant juos patvirtinančių duomenų ir nenurodant jokių papildomų aplinkybių, nėra pagrindo tenkinti jo skundą ir pradėti baudžiamąjį procesą".

Teisėja Kazlauskienė, puikiai žinodama, kad Konstitucijos 44 str. imperatyviai draudžia cenzūrą, ir puikiai žinodama, kad Teismų įstatymo 46 straipsnis. Teisėjų ir teismų nepriklausomumas nurodo, kad : Teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo.

Priimdamas sprendimą teismas vadovaujasi tais įstatymais, kurie neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai, įstatymams neprieštaraujančiais Vyriausybės nutarimais, įstatymams ir Vyriausybės nutarimams neprieštaraujančiais kitais norminiais aktais..", vis tiek nurodė, kad teisėjai, nuteisė mane už teisėtą veiklą, ir taikė cenzūrą, nieko neteisėto nepadarė.

17. Visus šiuos faktus apie mano nuteisimą ir teisėjų ir prokurų veikimą organizuotoje grupuotėje teisėja Kazlauskienė įvardino kaip "deklaratyvaus pobūdžio teiginius, nepateikiant juos patvirtinančių duomenų".

Kaip žinia, faktus nuo deklaratyvių teiginių labai lengva atskirti, nes faktus galima patikrinti - jie buvo arba ne. Visi mane nuteisę nuosprendžiai už teisėtą veiklą teisėjai Kazlauskienė žinomi, tačiau ji vis tiek vadina juos mano išgalvotais dalykais. Nors kartoju, faktus labai lengva patikrinti. Tokiu būdu teisėja Kazlauskienė ne tik piktnaudžiavo, neatliko tarnybos pareigų, tačiau ir slėpė nusikaltimą, siekdama padėti išvengti atsakomybės mano skunde išvardintiems teisėjams. Atkreipiu dėmesį, kad nė vienas teismas ar

taip vadinamas prokuroras net nebandė paneigti Konstitucijos ar įstatymų, tiesiog rašė savo nepagrįstą nuomonę, kad jokios neteisėtos veiklos teismas neatliko.

18. Tiesiog juokas ima matant, kaip veikia visa ši organizuota mafija - prokuroras G.Ivanauskas, pasirašydamas minėtą šaprgalkę, man nurodo, kad mano prašymas paliekamas nenagrinėtu. Tokiu būdu prokuroras Ivanauskas taip pat piktnaudžiauja ir neatlieka savo tarnybos pareigų. Todėl prašau spręsti klausimą dėl šio prokuroro patraukimo atsakomybėn. Prokuroras žino, kad jo pareiga atskleisti nusikalstamas veikas, nesvarbu, kas jas padarė - teisėjas ar prokuroras. Tai jį įpareigoja BPK 2 str. Prokuroras negali nesuprasti, kad persekiojimas už teisėtą veiklą, taikant įstatymu ir Konstitucija uždrausta veiksma - tai yra cenzūrą yra akivaizdus nusikaltimas. tačiau vis tiek "įjungia durnių" ir sako, kad tai "teisėjų pareiga".

Tokia prokuroro pozicija prieštarauja ir teismų praktikai :

Pvz., byloje Nr. 1S-107-1121/2024 Vilniaus apygardos teismas išaiškino:

Kita vertus, tiek prieš pradedant baudžiamąjį procesą, tiek jau vykstančio proceso metu privalu įsitikinti, jog nėra priežasčių, dėl kurių procesas negali būti vykdomas. Prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti faktai apie padarytą nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškios BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės (BPK 168 straipsnio 1 dalis).

10. Atsisakius pradėti ikiteisminį tyrimą tokio procesinio sprendimo apskundimo galimybė numatyta BPK 168 straipsnio 5 dalyje, kurioje nurodoma, kad ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą gali būti skundžiamas prokurorui, o prokuroro nutarimas - ikiteisminio tyrimo teisėjui. Ikiteisminio tyrimo teisėjo priimtas sprendimas dėl prokuroro nutarimo skundžiamas BPK X dalyje nustatyta tvarka.

11. Šiuo atveju apygardos teismas negali vertinti pareiškėjo prašymo ir išspręsti klausimo dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo ar atsisakymo jį pradėti, nes tai nėra aukštesniojo teismo kompetencijos ribose. BPK nuostatos imperatyviai įpareigoja prokurorą ar ikiteisminio tyrimo pareigūną priimti nutarimą dėl besikreipiančio asmens skundo, pareiškimo ar pranešimo, kuriais prašoma pradėti ikiteisminį tyrimą, o apygardos teismas vertina tik žemesniojo teismo priimto sprendimo dėl prokuroro nutarimo pagrįstumą ir teisėtumą.

Kadangi apylinkės teismas taip pat nenagrinėjo pareiškėjo skundo ir neperdavė prašymo nagrinėti BPK nustatyta tvarka, dėl šių priežasčių Vilniaus miesto apylinkės teismo 2024 m. kovo 13 d. nutartis naikinama ir priimamas naujas sprendimas - Aurimo Drižiaus 2024 m. sausio 9 d. prašymas grąžinamas nagrinėti prokuratūrai BPK įtvirtinta tvarka.

12. Aukštesnysis teismas papildomai atkreipia dėmesį į įstatyminių reguliavimų, kuriuo remiantis tik ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą gali būti skundžiamas prokurorui, o prokuroro nutarimas - ikiteisminio tyrimo teisėjui (BPK 168 straipsnio 5 dalis). Apygardos teismo vertinimu, tokių įstatyminių reglamentavimų užtikrinamas teisinių santykių stabilumas ir apibrėžtumas, kadangi ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras yra įpareigotas priimti nutarimą,

kuriam keliama pagrįstumo, motyvuotumo, teisėtumo reikalavimai. Taip pat įstatymų leidėjas BPK nustatyta tvarka užtikrina asmenims galimybę tokį procesinį sprendimą apskųsti. Nagrinėjamu atveju palikus nenagrinėtą pareiškėjo Aurimo Drižiaus prašymą ir pateikiant informacinio pobūdžio atsakymą, kuriame išsamiau nebuvo analizuojamos faktinės aplinkybės ir nepateikiamas jų teisinis vertinimas, tik fragmentiškai nurodant, jog prašymas yra kartotinis, pareiškėjui atimama galimybė apskųsti tokį atsakymą ir tikėtis efektyvaus ikiteisminio tyrimo institucijų ir prokuratūros darbo, kuriuo būtų ginami asmens, visuomenės interesai. Be to, atkreipiamas dėmesys ir į baudžiamojo proceso paskirtį, iš kurios išplaukia pareiga prokurorui ir ikiteisminio tyrimo įstaigoms imtis visų įstatymų numatytų priemonių, kad per trumpiausią laiką būtų atliktas tyrimas ir atskleista nusikalstama veika. Todėl motyvuotai atsakyti į pareiškėjo prašymą, įvertinti faktines aplinkybes, galimų nusikalstamų veikų kontekste, galima tik išnagrinėjus prašymą ir priėmus BPK numatytą procesinį sprendimą.

Man labai keista, kad visa "sistema" tapo organizuota gauja ir galvoja, kad jiems pavyks vieni kitus išsukti nuo atakomybės.

Man nusispjauti, kiek teisėjų ar prokurorų teks patraukti baudžiamojon atsakomybėn, tik stebiuosi, kodėl jie veikia kaip organizuota gauja, ir mano, kad jiems pavyks išvengti atsakomybės už šiuos sunkius nusikaltimus.

Remiantis išdėstytu, prašau pradėti ikiteisminį tyrimą dėl minėtų pareigūnų piktnaudžiavimo, dokumentų klastojimo, tarnybos pareigų neatlikimo, veikimo organizuotoje grupėje ir piimti procesinį dokumentą BPK nustatyta tvarka.

Aurimas Drižius